

Bet. o. lovf. vedr. arbejdstilbud til ledige m.m.

herunder optagelsesbetingelser, ledige pladser og tilmeldingsfrister på forskellige uddannelser.

Det er flertallets overbevisning, at der med ændringen af arbejdstilbudsordningen sker en afgørende forbedring af de langtidslediges muligheder på arbejdsmarkedet. De langtidsledige vil efter et gennemført uddannelsesstilbud have forbedret deres kvalifikation til at modtage et arbejde, således at arbejdsformidlingen får bedre muligheder for at finde egnet beskæftigelse for denne gruppe.

Opnås der mod forventning ikke beskæftigelse, vil den ledige få forlænget dagpengere retten og herefter være forpligtet til at overtage et rimeligt arbejde. »Rimeligt« arbejde, som i forvejen kendes fra arbejdstilbudsordningen, er et videre begreb end arbejdsløshedsforsikringslovens »passende« arbejde. Det vil sige, at arbejdsformidlingen har flere muligheder i sin søgning efter job til den ledige. Arbejdsministeren er tillige indstillet på at indskærpe arbejdsformidlingen pligten til med alle til rådighed stående midler at skaffe rimeligt arbejde til langtidsledige. I god tid inden de ledige i januar 1988 kan komme i den situation at skulle overgå til forlængede dagpenge, vil de nærmere regler vedrørende arbejdsformidlingens betjening af disse ledige, herunder om de særlige initiativer arbejdsformidlingen vil iværksætte, være udarbejdet.

Lovene skal til revision i folketingsåret 1986-87. Arbejdsministeren vil derfor i slutningen af 1986 fremlægge et erfarings- og vurderingsmateriale med henblik på at tilvejebringe det bedst mulige beslutningsgrundlag for revisionen.

I øvrigt henvises til bilagene til betænkningen indeholdende liste over uddannelsesstilbud med gode beskæftigelsesmuligheder, oversigt over uddannelsespladser samt tabeller over antallet af personer, der forventes at ophøre med arbejdstilbud i sidste halvdel af 1985.

Et *mindretal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) tager skarp afstand fra disse lovforslag og deres behandling i folketinget.

Uden forudgående undersøgelser og forhandlinger med berørte myndigheder, sagskyndige eller organisationer indgik regerin-

gen og det radikale venstre en aftale i oktober sidste år om ophævelse af de langtidslediges ret til nyt arbejdstilbud, hvis de ikke i tiden efter sidste arbejdstilbud selv havde skaffet sig arbejde. I stedet skulle de have ret til en uddannelsesydelse, hvis de ellers kunne finde en uddannelsesplads. Til fremskaffelse af nye pladser blev der afsat 90 mill. kr.

Beslutningen blev truffet uden kendskab til antallet af langtidsledige, der ville blive omfattet af ordningen, og uden viden om de lediges uddannelsesbehov og faktiske muligheder for at få en uddannelse. Den skete alene på basis af tågede ideologiske forestillinger og ønsker om besparelser.

Reaktionen i offentligheden var meget kritisk over for aftalen. Det påpegedes, at virkningen ville blive, at tusindvis af mennesker ville miste deres tilknytning til arbejdsmarkedet på grund af den i forvejen høje arbejdsløshed og det helt utilstrækkelige antal nye uddannelsespladser. Konsekvensen ville blive, at mange ville blive bistandsmodtagere, mens andre slet ikke var berettiget til nogen form for støtte.

Igen uden nogen form for undersøgelser besluttede forligspartierne at lave deres egen aftale om, således at der blev foreslået sats for nedsatte dagpenge for de langtidsledige på 70 og 55 pct. af den højeste understøttelse, når de mistede deres almindelige dagpengere. Samtidig lovede man højtideligt, at der ville være uddannelsespladser til alle ledige, der måtte ønske at gøre brug af uddannelsesstilbuddet.

På basis af det nye forlig blev der dernæst udarbejdet to lovforslag, der efter høring i Landsarbejdsnævnet blev fremsat for folketinget.

Reaktionen på de modificerede forslag var ikke mindre kritisk end på den oprindelige aftale.

Landsarbejdsnævnet har kritiseret lovforslagene sønder og sammen for deres tekniske udformning, og samtlige lønmodtagerorganisationer har taget utvetydig afstand fra indholdet i forslagene. LO, FTF og AC har i fællesskab gennemført en oplysningskampagne om de negative konsekvenser af lovforslagene. Ud over landet er der foregået en engageret debat om disse lovforslag, og der har været fremført megen kritik og mange protester. Forligspartierne har stort set været ene om at forsvare lovforslagene. Selv store bor-